

Majsnö s 297

(Ur Trons Segrar för 1894)

»På det att Människosonen må varda förhärligad».
Joh. 11.

«När Jesus hörde detta, sade han: »Den sjukdomen är icke till döds, utan till Guds förhärligande, så att Guds Son genom den bliver förhärligad.» Joh 11:4

Från Abels dagar till Johannes' uppenbarelse har den snövita själen ingått i Guds rike genom stor bedrövelse. Svårigheternas hav har ej delats utan hjärterop, och den vida ingången har städse haft en trång port och en smal väg. Troshjältarna vinna ej storhet i den natursköna dalen, de fostras i öknen, såsom Moses och Johannes döparen. Jakobsstegen var upprest på det mest ödsliga rum, evighetens värld öppnade sig över Patmos. Den som är av Lots ande slår ned sina tält bredvid Sodom, men Abrahams barn vinna sin högsta själsadel genom den tro, som håller stånd i Abrahams prövning. Moria är platsen för sann tillbedjan och ligger mycket högre än Sodom.

«Då sade han: »Tag din son Isak, din ende son, som du har kär, och gå bort till Moria land, och offra honom där såsom brännoffer, på ett berg som jag skall säga dig.» 1 Mos 22:2

Offerhandlingen lyfter oss högre än Lots höga anspråk. Och bergets höjd motsvaras av dalens djup. Lazarus måste dö.

Det synes vara grymt av trädgårdsmästaren att skära av de frodiga vattenskott, som för den okunnige se lovande ut, men hans intresse gör, att han ej vill skona. Det händer ofta, att den store vingårdsmannen skär av rikedomens blad, på det att kärlekens vindruva må bringas till mognad i vårt liv. Ju mer läkaren intresserar sig för patienten, desto grundligare utför han operationen. Glöm ej, du kära Guds barn, som lider, att du så har vunnit Jesu hjärta, att han vill fostra dig för himmelen. »Den Herren

älskar, den agar han, och han gisslar var och en son, som han upptager.»

¹²Ty den HERREN älskar, den agar han, likasom en fader sin son, som han har kär. Ordspr 3:12

⁶Ty den Herren älskar, den agar han, och han straffar med riset var son som han har kär.” Hebr 12:6

En person, som vi ej stå i nära förhållande till, bry vi oss i allmänhet mindre om, men våra barn aga vi, därför att vi älska dem och känna ansvar för deras framtid.

Omslutna av sorgens dimma, kunna vi ej se den osynlige vännen, ty våra ögon äro förhållna, men hans närvaro gör oss brinnande, och då han bryter brödet åt oss, rodna vi av salig blygsel. Kära barn, du som gråter, o, att jag kunde torka en enda liten tår från ditt öga! Men jag står själv med fuktade kinder på tidens strand! Lasarus måste dö.

1:o Graven fuktas av tårar. I denna jämmerdal är bättre att gråta än att le. Men varför gråter du? Kärleken är varmast, när den gråter. »När judarna sågo, att Maria hastigt stod upp och gick ut, följde de henne och sade: Hon går till graven för att gråta där.»

³¹Då nu de judar, som voro inne i huset hos Maria för att trösta henne, sågo att hon så hastigt stod upp och gick ut, följde de henne, i tanke att hon gick till graven för att gråta där. Joh 11:31

Maria, den stilla barnasjälén, tog Jesu hjärta med ens. Maria grät, »och Jesus grät».

³⁴och frågade: ”Var haven I lagt honom?” De svarade honom: ”Herre, kom och se.” Och Jesus grät. Joh 11:34

O käre, gråt ut! I denna andelösa värld har jag aldrig funnit bättre skönhetsmedel för den solbrända Sulamit än varma tårefloden. Ingenting gör hennes ansikte ljusare än att de badas i tårar varje morgon.

²”Vänd om, vänd om, du brud från Sulem, vänd om, vänd om, så att vi få se på dig.”
”Vad finnen I att se hos bruden från Sulem, där hon rör sig såsom i vapendans?” Hv 6:12

Skumma ögon klarna, om de fuktas av tårar, Davids harpa får en skär och klangfull melodi, om hans hjärta krossas. Har du, härligt frälsta själ, någonsin tänkt på att den Heliges boning är en ödmjuk och förkrossad ande? Jes. 57:15.

¹⁵Ty så säger
den höge och upphöjde,
han som tronar till evig tid
och heter ”den Helige”:
Jag bor i helighet uppe i höjden,
men ock hos den som är förkrossad och har en ödmjuk ande;
ty jag vill giva liv åt de ödmjukas ande
och liv åt de förkrossades hjärtan. Jes 57:15

Det finns mången triumferande själ, som skulle lämna djupare intryck, om den fällt Jesu tårar eller känt Pauli sorg. »Sjunger hon bra?» frågade en man, som skulle uppfostra en operasångerska. »Förträffligt», ljöd svaret, »men skulle jag föra henne till fullkomlighet, skulle jag först krossa hennes hjärta.» »Den som aldrig blivit bruten genom någon sorg kan ej slå an de finaste strängarna i det mänskliga livet.» Vad majsnö är för tidig vår, det är oväntade sorger för Guds barn. De bidraga till att göra det kristna livet ännu mer fruktbärande. Allt som krossar mitt hjärta är en plöjning för ny sådd. Det är aldrig Herrens sätt att så vete ibland törnen. Lasarus måste dö.

Den som vill lära en fågel sjunga måste fälla ned gardinen och borttaga alla föremål, som fängsla, på det att den må höra endast sånglärarens röst. Han borttager allt, som delar vår uppmärksamhet, och han lockar den älskade ut i öknen, att vårt öra ej må uppfånga det minsta, ljud av denna värld eller vårt hjärta delas av skilda intressen.

2. Människosonen förhärligad. Tiden är avgörande. Livet analyseras, kristendomen ställes inför Pontius Pilatus. Vem vill dö för att bevisa, att Jesus är uppståndelsen och livet? Lasarus måste dö. Här avslöjas kristendomens halt. Den som menat sig kunna försätta berg kan ej lyfta mullvadshögen. Tiden är så allvarlig, att var och en reduceras till sitt verkliga värde; och man bliver det man är. Isebels hot avslöjade Elias svaghet, och han var en människa av

samma natur som vi. Men förtvivla ej, du anfäktade själ, om havets botten kommer i dagen, om kära förhoppningar grusas!

Då man går över nyss besådda åkerfält, finner man sädeskorn, som ej blivit nedmyllade, och de synas ju må bättre än de som ligga gömda i jorden och förmultna; men sedan brodden spirat upp och sedan fullmogna ax vaja för vinden, sätta vi större värde på ett enda vetekorn, som har dött för att bära mycken frukt, än på tiotusen andra, som torkade i solskenet eller uppåtos av fåglar. »Sannerligen, om vetekornet icke dör, så bliver det allena; men om det dör, så bär det mycken frukt.»

²⁴Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Om icke vetekornet faller i jorden och dör, så förbliver det ett ensamt korn; men om det dör, så bär det mycken frukt. Joh 12:24

Säden kan ej för alltid bevaras på magasinet utan måste förnyas genom döden. Och vi måste alltid omföra Jesu död, på det att Jesu liv må uppenbaras i vårt dödliga kött. »Så är nu döden verksam i oss men livet i eder.»

¹²Så utför nu döden sitt verk i oss, men i eder verkar livet. 2 Kor 4:12

Församlingens behov är att få herdar, som låta sitt liv för fåren.

Det må finnas höjder, som aldrig skymmas av moln, och djup, som aldrig uppröras, men var och en, som skall pånyttföda andra, måste dö; ett liv, som skall nära andra, måste malas, likasom vete krossas mellan stenarna. Det har fallit på den älskadeslott att genom döden förhårliga Människosonen. »Denna sjukdom är icke till döds utan till Guds förhårligande, att Människosonen må varda förhårligad.»

⁴När Jesus hörde detta, sade han: ”Den sjukdomen är icke till döds, utan till Guds förhårligande, så att Guds Son genom den bliver förhårligad.” Joh 11:4

Vi kunna lät inse, att forntidens heliga, såsom Abraham och Job m. fl., haft den sköna men allvarliga uppgiften att undersöka livets farvatten för kommande generationer. De ha fått sätta sitt liv på spel och gå genom eld och vatten för vår skull, att vi genom deras exempel må hava en uppmuntran att fasthålla det föreliggande hoppet. Abraham föres genom Abrahams prövningar till Abrahams tro för

att vara föresyn för trons barn i alla tider, och verkningarna av hans liv fortleva genom alla tidsåldrar. Josefs renhet har manat mången yngling att släcka passionernas eld och bevara sin oskuld; och hans prövningar ha räckt mången sviktande, övergiven själ en broders hand och fört den arme från fängelset upp till den gyllene tronen.

Jobs klagan, som återklingar genom lidandets korridorer, måste tvinga varje otålig Jona till tystnad. När ljuset från Guds ögon faller på jobs lidande, måste man draga skorna av sina fötter, ty man är på helig mark. Varje stoft i askan är finare än guldets från Ofir, ett liv sumrar i varje tår, som faller ned ifrån Jobs ögon.

²⁸De foro till Ofir och hämtade därifrån guld, fyra hundra tjugu talenter, som de förde till konung Salomo. 1 Kon 9:28

Våren, som har uppstått ur grusade förhoppningar, genomströmmas av en högstämnd poesi. Sedan jag lärde förstå jobs historia, har jag aldrig mer kunnat resonera med Gud. Jag skulle ej velat gå miste om hans bok för tiotusen världar. Om andra kunna skörda glädje av din sorg, om Guds barn leva genom din död, så må du gärna vara en smärtornas man och gå från den ena döden till den andra. »Den som mister sitt liv för min skull»,

²⁵Ty den som vill bevara sitt liv, han skall mista det; men den som mister sitt liv, för min skull, han skall finna det. Matt 16:25

icke för att vinna ryktbarhet eller för glädjen att bli nyttig märk! -
»Den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det.» Vad är Jesus för ditt hjärta? Vad känner u för hans ära?

Gläds du över brudgummens röst? Ligger din förtjusning i att själv försvinna, på det att Jesus må bli de troendes enda föremål? Vi som uppbära helighetens baner skola bringas därhän, att Människosonen, ej en »helgad själ», utan Gud, livets högsta ideal, uppenbaras. Det är den mest gudomliga frälsning, som låter andra i oss se — icke leret och beundra vår hängivenhet, utan — leret i krukamakarens hand. Det vare oss, prövade själar, angeläget att framträda i en sådan ande, att Människosonen varder förhärligad, Även där Gud gjort stora ting, får han ofta nog liten ära, ty vi

äro så benägna att stanna vid det mänskliga. Lasarus måste dö.

3. I uppståndelsens värld. En sjöman ångrar ej sina äventyr på havet, då han efter slutad färd får sätta sig ned i kretsen av sin familj. Och när vi gå under Edens palmer tillsammans med Johannes eller sitta till bords med Abraham, Isak och Jakob i himmelriket, skola vi lova Gud mest för våra prövningar. Herrens avsikt är att bereda oss ett kungligt mottagande i Jerusalem, våra högtiders stad. Och han skall föra Josef till målet, skulle det än kosta honom tiotusen världar. Guds vagnar skrida sakta men säkert framåt, och den stilla musiken av försynens vagnshjul är som en konungs glada segersång, då han färdas uppför de ljuvliga bergen. Och då vi från evighetens värld blicka ut över livet, skola alla med en mun utbrista: välsignat vare minnet av våra felslagna förhoppningar!

Det är en glad syn att se ångaren efter en lugn och stilla färd glida in i hamnen; men ett skepp med bruten mast och rivna segel hälsas med entusiastisk hänförelse. Hela staden går ned till hamnen för att välkomna den, som svävat mellan dödens bränningar. Syskon!
»Denna tidens lidanden äro att akta för intet mot den härlighet, som på oss uppenbaras skall.» »Ty vår bedrövelse, som är kort och lätt, bereder åt oss på översvinnligt sätt, i översvinnligt mått en evig fullvikt av härlighet, åt oss, som icke se efter de ting, som synas, utan efter de ting, som icke synas.»

¹⁷Men äro vi barn, så äro vi ock arvingar, nämligen Guds arvingar och Kristi medarvingar, om vi eljest lida med honom, för att också med honom bliva förhärligade.¹⁸Ty jag håller före att denna tidens lidanden intet betyda, i jämförelse med den härlighet som kommer att uppenbaras på oss. Rom 8:17 f

¹⁷Ty vår bedrövelse, som varar ett ögonblick och väger föga, bereder åt oss, i översvinnligen rikt mått, en härlighet som väger översvinnligen tungt och varar i evighet — ¹⁸åt oss som icke hava till ögonmärke de ting som synas, utan dem som icke synas; ty de ting som synas, de vara allenast en tid, med de som icke synas, de vara i evighet. 2 Kor 4:17 f

Lasarus lever. Han är uppstånden från de döda. Och Människosonen förhärligad.

Hör, du lilla barn, som gråter, luta ditt huvud intill Jesu hjärta! Blicka honom in i ögat, Maria! Nog älskar han dig, fastän Lasarus måste dö. Ja visst gör han det!

Tankar vid mjölskäppan. S 303

[1]

[1] Ur Trons Segrars nyårsnummer 1896.

»Mjölet i skäppan skall icke taga slut och oljan icke förminskas.» 1 Kon. 17:14.

¹⁴Ty så säger Herren, Israels Gud: Mjölet i krukan skall inte ta slut och oljan i kruset inte tryta fram till den dag då Herren låter regnet falla över jorden. 1 Kon 17:14

1. Emot naturen.

Trons väg är så emot naturen, att Faraos trældom var drägligare för Israels barn; och likväl kostade vägen ingen annan försakelse än att stå stilla. 2 Mos. 14:14.

¹⁴HERREN skall strida för eder, och I skolen vara stilla därvid." 2 Mos 14:14

Kanske Herren för dig i någon stor prövning, till ett svårigheternas hav, för att dränka en farao, som plågat dig under årtal. »De förlossades år är inne.» Huru skall ej din egen stolta natur opponera sig: Funnos icke gravar i Egypten?

¹¹Och de sade till Mose: "Funnos då inga gravar i Egypten, eftersom du har fört oss hit till att dö i öknen? Huru illa gjorde du icke mot oss, när du förde oss ut ur Egypten! 2 Mos 14:11

Den som hyser någon förtröstan på sig själv kan icke vandra trons väg.

Onda människor äro den gode herdens vallhundar, som driva Guds barn närmare Gud; och under flykten skyddar han dem med sin käpp och stav. Medan han tvingar oss att lägga hela vår frälsning i hans händer, skall han, om än osynlig, hålla Faraos på avstånd. Han sätter icke munlås på djävulen; men han binder honom för de »tusen åren». »På eder skall ej ett

hår gå förlorat.»

²Och han grep draken, den gamle ormen, det är djävulen och Satan, och fängslade honom för tusen år Upp 20:2

¹⁸Men icke ett hår på edra huvuden skall gå förlorat. Luk 21:18

Stån som en kunglig parad i nöden för att uppvakta härlighetens Gud, då »Herren tager sig an sitt folks sak och förbarmar sig över sina tjänare, när han ser, att all kraft är ute, och att det är slut på allt, både smått och stort.» (5 Mos. 32:36.)

³⁶Ty HERREN skall skaffa rätt åt sitt folk, och över sina tjänare skall han förbarma sig, när han ser att deras kraft är borta, och att det är ute med alla och envar. 5 Mos 32:36

Han drager ej fisken iland, förrän den är utarbetad. Hans väg börjar, där vår väg slutar. »Hållen stånd, och avvakten Herrens hjälp!» Svik ej din uppgift! Han har berett sina provade barn ännu ett tillfälle att bära ut strålarna av ett nytt års överraskning. Han för sina utvalda barn genom havet och framåt genom öknar och moras till den plats, där han vill uppenbara sig för dem. Du har kommit i denna prövning, för att visa andra genom din tros stadighet, att Herren är värd att lita på.

Då Herren vill fostra en man för Karmels seger, sätter han honom först vid bäcken Kent. Finnes det en man, som Herren utväljer att slå de 900 baals- och astarteprofeterna, måste han först räkna sakta flyende minuter i en undangömd dal,

¹⁹Men sänd nu bort och församla hela Israel till mig på berget Karmel, jämte Baals fyra hundra femtio profeter och Aserans fyra hundra profeter, som äta vid Isebels bord.” 1 Kon 18:19

Trons liv börjar icke först på Karmel eller offerhöjden, utan i någon vrå, där ingen ser oss. Hjälten kommer ifrån öknen. Storheten är klädd i kamelhår.

Ej nog att eldsprofeten måste draga sig undan till Kerit och där leva tyst.

Han måste även taga maten ur korpens mun, något som måste ha varit högst motbjudande för en jude, ty korparna äro enligt Mose lag orena.

«Och korparna förde till honom bröd och kött om morgonen, och bröd och kött om aftonen, och sin dryck fick han ur bäcken. 1 Kon 17:6

¹⁵alla slags korpar efter deras arter, 3 Mos 11:15

Och var den svarte betjänten, som punktligt infann sig varje morgon och afton vid Kerit, besvärande för profetens religiösa stolthet, så var änkan i Sarpat ej mindre förödmjukande för hans naturs stolthet.

Abraham gick »emot naturen», till dess han var överårig och Sara »halvdöd».

Hur underlig är du i allt vad du gör!
Vem kan dina vägar förstå!
Men ett är dock säkert: den väg, du mig för,
För mig är den bästa ändå.

2. Med korta utsikter. S 305

Då Elia genomgått sin klass vid Kerit, satte Herren honom i smältugnen, Sarpat. Och Herrens ord skedde till Elia: Stå upp och gå till Sarpat, som hör Sidon till, och stanna där!»

⁹”Stå upp och gå till Sarefat, som hör till Sidon, och uppehåll dig där. Se, jag har där bjudit en änka att förse dig med föda. 1 Kon 17:9

Profeten går, och han finner — vad? En förtvivlad änka, som utbrister: »Så sant Herren, din Gud, lever, äger jag ej mer än en näve mjöl i skäppan och litet olja i krukan. Och se, jag har nu letat upp ett par vedträn och vill gå att haka därmed åt mig och min son, att vi må äta och sedan dö.»

¹²Men hon svarade: ”Så sant HERREN, din Gud, lever, jag äger icke en kaka bröd, utan allenast en hand full mjöl i krukan och litet olja i kruset. Och se, här har jag samlat ihop ett par vedpinnar, och jag går nu hem och tillreder det åt mig och min son, för att vi må äta det och sedan dö.” 1 Kon 17:12

Men med en tro, som är gudsmannen värdig, säger Elia: »Frukta icke! Ty så säger Herren, Israels Gud: Mjölet i skäppan skall icke taga slut och oljekrukan icke varda tom.»

¹³Då sade Elia till henne: »Frukta icke; gå och gör såsom du har sagt. Men red först till en liten kaka därav åt mig, och bär ut den till mig; red sedan till åt dig och din son. 1 Kon 17:13

Elia är en stor Guds man. Han är den blivande eldsprofeten, som efter vunnen seger skall fara till härlighetens kungaborg efter brinnande kerubim. »Strömmar av Ande» över honom! »Strömmar av musik i Sarpat! Ett »hallelujamöte» i Sarpat! Ack, är detta trons väg?

Väl kunde Elias Gud sända brinnande hästar med tusen kilo mjöl på en gång; men det vore icke den bästa vägen för en Guds man. Vad bleve av ändamålet med skolan i Sarpat, om dessa dyrbara tillfällen att öva tro uppslukades av ett enda stort under, och vi finge gå till ginsterbusken, sedan elden socknat? Fördröjda bönhörelser avse att förlänga Herrens under.

Det är bättre för Guds barn att se dagens under i mjölskäppan än stora andesyner. Jag har hört om en puritansk predikant, som läste välsignelsen över sill och potatis med följande ord: »Jag tackar dig, Fader, himmelens och jordens Herre, att du har genomsökt hav och land för att skaffa föda åt dina barn.» Härliga arvedel! Han bespisar ej sina betryckta med fångkost, han giver ej fattigdel åt sina barn. »Edra fäder åto manna i öknen.»

³¹Våra fäder fingo äta manna i öknen, såsom det är skrivet: »Han gav dem bröd från himmelen att äta.» Joh 6:31

Men det hör till vår fostran att icke se nästa steg. Då Herren kallade Abraham och sade: »Gack ut ur ditt land!» var han genom föregående fostran beredd för kallelsen.

¹Och HERREN sade till Abram: »Gå ut ur ditt land och från din släkt och från din faders hus, bort till det land som jag skall visa dig. 1 Mos 12:1

Och han gick. — »Vart ämnar du gå, Abraham?» — »Dit han visar

mig.» — »Men var finns det landet?» »Sannerligen, jag vet det icke, men han, som kallade mig, sade: jag vill visa dig.» Gud allsmäktig tager vård om Abraham. Han lever utan bekymmer.

Vad oro i barnkammaren! »Hur skall det bli? Vad kommer härnäst?» o. s. v. Vilken hugnad för barnen att hava en så lugn och stilla Far, »den Gamle av dagar»! Förtro dig åt honom, så får du frid! Följ i Abrahams, din faders, spår. Han är en av de få, som, ledda av en osynlig hand, gå framåt utan väg, tro utan förutsättningar och lyda utan tvekan. Han tog ett språng i mörkret och föll i den Eviges armar.

Fattiga barn! »Var skola vi taga bröd åt så många?»

³³Då sade lärjungarna till honom: ”Varifrån skola vi här, i en öken, få så mycket bröd, att vi kunna mätta så mycket folk?” Matt 15:33

»Saliga ären I, fattige! Ty himmelriket hör eder till.»

²⁰Och han lyfte upp sina ögon och säg på sina lärjungar och sade: ”Saliga ären I, som ären fattiga, ty eder hör Guds rike till. Luk 6:20

Skiften edra två bröd och fem fiskar utan oro för morgondagen. Den som håller brödet inne av fruktan för att det ej skall räcka till, han får aldrig upphämta de tolv korgarna. »Så säger Herren, Israels Gud», ringer det till varje dags prövning; och kraften av Herrens ord uppenbaras såsom en uppfyllelse av dagens behov.

»Väl eder, som nu sån vid alla vatten och släppen åsnans fötter fria.»

²⁰Sälla ären då I som fån så vid alla vatten,
I som kunnen låta edra oxar och åsnor fritt ströva omkring. Jes 32:20

Var glad, min själ, och fatta mod,
Och tro på Gud, att han är god;
Ja, lämna allt ditt huvudbry.
Då himlen mulen är och grå,
Är solen likadan ändå
Bak' himlens mörka sky.

3. Genom död till liv.

En nyomvänd sprang över till en kristen för att låta honom höra sina gåvor att predika. Men då han kommit in och talövningen skulle börja, hade den unge kandidaten ej ett ord. Och han satte sig och grät. Vanligen kommer människan fyrtio år för tidigt, eller vill hon icke alls gå.

Även jag trodde mig för tjugo år sedan ha förutsättningar för att bliva något, men i ett högre ljus fann jag mig jämmerlig, fattig, blind och naken. Det har gått ifrån uttömmande till uttömmande, så att jag aldrig känt mig så fattig och beroende av Gud som nu. Därför synes mig en allvarlig Herrens tuktan vara nödvändig för att göra människan så svag, att hon kan vandra trons väg.

Det är en lätt sak för Gud att göra »masken» till en »tröskvagn», och endast den, som själv är krossad, kan krossa andra, ty var och en, som skall utjämna höjderna, måste själv vara utjämnad;

⁷Men jag är en mask,
och icke en människa,
till smälek bland män,
föraktad av folket. Ps 22:7

¹⁵Se, jag gör dig till en tröskvagn,
ny och med skarpa taggar,
så att du skall söndertröska berg och krossa dem till stoft
och göra höjder lika agnar. Jes 41:15

men det är, om jag känner människonaturen rätt, ingen lätt sak för Gud att göra den sluge och listige Jakob till en mask. Det kostar »slag på slag», »hugg på hugg», innan vår onda — ja, jag säger onda — natur är besegrad. Även detta hör till »ett nytt års överraskning».

Men trons väg har även mången glad överraskning. Som vanligt har Gud upprest himlastegar och öppnat springkällor utmed stråkvägen,

men huru, när och var, det veta vi icke. Och jag är glad däröver. Ingen uppenbarelse vore eljest för mig en glad överraskning, som friskade upp min själ och manade mig att helga nattens syner. Den uppståndne hälsar gärna frid till lärjungarna inom lyckta dörrar, eller står han bakom ryggen av en gråtande Maria för att viska hennes namn.

Får det ej räknas till det angenäma i julens högtid, att den har så mången glad överraskning? Då »Fader vår» delar ut gåvor bland sina barn, är han understundom högst angelägen, att ingen på förhand må veta hans planer. Han kommer ljudlöst; han kommer ifrån norr, då vi vänta honom ifrån söder. »Sannerligen är Gud på detta rum, och jag visste det icke!»

¹⁶När Jakob vaknade upp ur sömnen sade han: »HERREN är sannerligen på denna plats, och jag visste det icke!» 1 Mos 28:16

Kärleken tycker om att överraska sin älskade. Därför valde han de »korta utsikterna» för mig.

Tag ett steg i sänder. Du orkar icke bära mer än dagens bekymmer. »Var dag har nog av sin egen plåga.»

³⁴Gören eder alltså icke bekymmer för morgondagen, ty morgondagen skall själv bära sitt bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga.» Matt 6:34

»På Herrens berg varder det försett.» Den som fyller sin bestämmelse i Haran kan utan fruktan bestiga offerhöjden, då Herren kallar honom därtill.

Och Abram gick åstad, såsom HERREN hade tillsagt honom, och Lot gick med honom. Och Abram var sjuttiofem år gammal, när han drog ut från **Haran**.

Och Abram tog sin hustru Sarai och sin brorson Lot och alla ägodelar som de hade förvärvat och tjänarna som de hade skaffat sig i **Haran**; och de drogo åstad på väg mot Kanaans land 1 Mos 12:4 f

»Varen icke bekymrade för edert liv.» »Haven ingen omsorg.» »Eder Fader vet, att I behöven allt detta.» »Men edert bekymmer kasten på honom.»

²⁵Därför säger jag eder: Gören eder icke bekymmer för edert liv, vad I skolen äta eller dricka, ej heller för eder kropp, vad I skolen kläda eder med. Är icke livet mer än maten, och kroppen mer än kläderna? Matt 6:25

³¹Så gören eder nu icke bekymmer, och sägen icke: 'Vad skola vi äta?' eller: 'Vad skola vi dricka?' eller: 'Vad skola vi kläda oss med?' ³²Efter allt detta söka ju hedningarna, och eder himmelske Fader vet att I behöven allt detta. Matt 6:31

Så varen då icke lika dem; **eder Fader vet** ju vad I behöven, förrän I bedjen honom. Matt 6:8

Och "kasten alla edra **bekymmer** på honom", ty han har omsorg om eder. 1Petr 4:7

"Låten mig hava omsorgen om mina barn och mina händers verk!"

Vem bryr sig om den simpla packlådan, om den innehåller glänsande juveler? Förklädda välsignelser äro vanligen av oskattbart värde. Öppna din »jullåda». Det kan ligga stora välsignelser även i den fattiga änkans mjölskäppa. Som en synnerlig belöning lovar Herren sina utvalda det mörka djupets skatter. (Jes. 45:3.) Herre, öppna våra ögon, att vi må se!

³Och jag skall giva dig dolda skatter och bortgömda rikedomar, för att du må förnimma, att jag, HERREN, är den som har kallat dig vid ditt namn, jag, Israels Gud. Jes 45:3

En ful blomma kan vara »söt» och rik på honung, men endast bien söka upp henne. Han skall mätta sina barn med honung utur klippan, och stenhårda prövningar skola giva vatten. »Ty han förvandlar klippan till en sjö, hårda stenen till en vattenkälla.» Ps. 114:8.

⁸för honom som förvandlar klippan till en vattenrik sjö, hårda stenen till en vattenkälla. Ps 113:8

Klaga ej på omständigheterna, utan bed Gud om en blick på de brinnande hästarna.

¹¹Under det att de nu gingo och talade, syntes plötsligt en vagn eld, med hästar av eld, och skilde de båda från varandra; och Elia for i stormvinden upp till himmelen. 2 Kon 2:11

Slå med börens stav på varje prövning. Du skall än en gång få sjunga denna sång: Spring upp, du brunn!

Väl kan det kännas torrt ibland, och själen klagar: »Min tunga försmäktar av brist på vatten». Men om bäcken torkar ut, gå vi från vatten till olja. Då mannat upphör, äta vi av landets säd. Då Herren vill framkalla övernaturligt liv, blåser han först på det mänskliga, så att det förvissnar. Han strör omkring de döda benen, innan han fogar dem tillsammans; han låter dem torka i solens hetta, innan Hesekiel (Guds kraft) profeterar över dem: »I torra ben, hören Herrens ord.»

⁴Då sade han till mig: ”Profetera över dessa ben och säg till dem: I förtorkade ben, hören HERRENS ord; Hes 37:4

Då Abraham blivit »överårig» och Sara »halvdöd», frambringas det liv, som beströr nattens himmel med otaliga stjärnor. Hebr. 11:11, 12.

¹¹Genom tron fick jämväl Sara, fastän överårig, kraft att bliva stammoder för en avkomma, i det hon höll den för trovärdig, som hade givit löftet. ¹²Därför föddes ock av en och samme man, en som var så gott som död, avkomlingar ”så talrika som stjärnorna på himmelen och som sanden på havets strand, som man icke kan räkna”. Hebr 11:11 f

»Ack, den som bara kunde tro på Gud!» Vad! Kan du verkligen icke tro på Gud? Har du någon anledning att tvivla på honom?
»Visserligen icke, men — om jag hade Abrahams tro!» Du har Abrahams Gud, och det är bra mycket bättre. Tro och lyd honom, och du skall sluta dina dagar som en furste.

Så lita på Jesus allena. »Den Högste har du gjort till din boning.» Där är du trygg, där har du nog även under »skottår».

Guds blickar genomskåda mörka natten
Och finna över allt en banad stig.
Han för sitt folk igenom eld och vatten.
Dit han för dem vill uppenbara sig.
Ty redan innan han en prövning sänder,

Han har dess utgång uti sina händer.

Lockad ut i öknen.

[1]

[1] Ur Trons Segrar för 1897.

(Upptecknat efter en serie föredrag i Malmö av E. G—n.).

»Därför skall jag locka henne och föra henne i öknen och tala till hennes hjärta.» Hos. 2:14.

¹⁴Se, fördenskull vill jag locka henne bort och föra henne ut i öknen och tala ljuvligt till henne. Hos 2:14

Förgäves sökte en vallgosse med hugg och slag driva in fåren, tills en man, som var erfaren på hjärtats område, bar in ett av de små lammen. Och fåren rusade in efter honom.

På liknande sätt har Herren dragit många till sig genom en väns död, en misräkning, ett sjukdomsfall och understundom genom vad vi skulle vilja kalla en olyckshändelse. »Jag har icke haft någon ro, sedan min gosse drunknade», sade en förkrossad moder till mig häromdagen. Den gode Herden hade burit in lammet för att locka modern till sig. Och många hava i likhet med denna moder lämnat sina hjärtan åt Herren först då, när de blivit krossade genom någon sorg.

Israel, hade övergivit Herren och vänt sig till Baal. Deras längtande hjärtan hade omfattat de tjusande föremål, vilka, långt ifrån att motsvara deras behov, drogo dem allt längre och längre bort från möjligheten att vinna sann hjärtefrid. I den blinda jakten efter lyckan offrades dyrbara

liv, som Herren velat stärka, och hans hjärta rördes av deltagande för sitt folk. Han sände bud genom sina tjänare, profeterna, men de hörde ingen röst och emottogo ingen varning. Då sade Herren: »Jag skall stänga hennes väg med törnen och mura en mur för henne, att hon ej finner sina stigar, och hon skall löpa efter sina älskare och icke få dem fatt och söka dem och icke finna dem; och då skall hon säga: Jag vill gå tillbaka till min förste man, ty bättre var mig då än nu.» (Hos. 2:6, 7.)

«Se, därför skall jag nu ock stänga din väg med törnen.
Ja, en mur skall jag resa framför henne, så att hon ej skall finna någon stig.
»När hon då löper efter sina älskare, skall hon icke få dem fatt; när hon söker dem, skall hon ej finna dem.
Då skall hon säga:
»Jag vill gå tillbaka till min förste man ty bättre var mig då än nu.» Hos 2:6-7

1:o. Din öken. Med ett löftesrikt liv framför dig och förutsättningar för att vinna framgång har du gjort upp stora planer och är viss på din sak. Eller tjusas du av världen och dess lustar och vinner ett föremål, som gör Herren allt mindre för ditt hjärta. Herrens Ande varnar ömt och manar till uppgivande av allt; men du löper efter dina »älskare» och väntar att druvan på ditt vinträd skall mogna. Du sjunger, du fröjdas, du ler, och världen ler emot dig.

Men helt oförmodat stänges din väg med törnen, och sårad av felslagna förhoppningar och besviken på allt ser du framtiden mörk. Liksom profeten klagar du: »Han har omgivit mig med galla och nöd, han har förvridit mina gångstigar och tillspärrat min väg med huggen sten».

«Med huggen sten har han murat för mina vägar, mina stigar har han gjort svåra. Klag 3.9

»Jag skall taga tillbaka mitt korn, när tid bliver, och min must, när stunden kommer, och förhålla min ull och mitt lm, varmed hon skyler sin blygd. Och jag skall blotta hennes skam för hennes älskares ögon, och ingen skall rycka henne ur min hand. Och jag skall göra slut på all hennes fröjd — och förstöra hennes vinstock o. s. v. (v. 9—11), därför att hon gick efter sina älskare och glömde mig», v. 13.

⁹Därför skall jag taga tillbaka
min säd, när tiden är inne,
och mitt vin, när stunden kommer;
jag skall taga bort min ull och mitt lin,
det varmed hon skulle skyla sin blygd.

¹⁰Ja, nu skall jag blotta hennes skam
inför hennes älskares ögon,
och ingen skall rädda henne ur min hand.

¹¹Och jag skall göra slut på all hennes fröjd,
på hennes fester, nymånader och sabbater
och på alla hennes högtider. Hos 2:9-11

¹³Så skall jag hemsöka henne för hennes Baalsdagar,
då hon tände offereld åt Baalerna
och prydde sig med ring och bröstspänne
och följde efter sina älskare,
men glömde mig, säger HERREN. Hos 2:13

Din öken torde vara någon misräkning, en förlust, en sjuksäng,
fattigdom, motgångar; eller är det någon Ahitofel, som förråder dig
och lämnar dig till spillo under allmänhetens dom;

¹²Medan Absalom offrade slaktoffren, sände han också och lät hämta giloniten Ahitofel,
Davids rådgivare, från hans stad Gilo. Och sammansvärjningen växte i styrka, och i allt större
myckenhet gick folket över till Absalom. 2 Sam 15:12

²¹Ahitofel sade till Absalom: »Gå in till din faders bihustrur, som han har lämnat kvar för att
vakta huset. Då får hela Israel höra att du har gjort dig förhatlig för din fader, och så styrkes
modet hos alla dem som hålla med dig. 2 Sam 16:21

kanske du blir misskänd av dina egna och dömd såsom en brottsling,
änskönt du har vittnesbörd av Gud; eller tog Herren bort en dyr make
eller din ungdomsbrud, och du känner dig så ensam i världen, att du
knappast kan leva. Förgäves ropar du efter en vän, som övergav dig,
och gråter som en förskjuten, Jes. 54:6, 7, krossad genom »olycklig
kärlek.»

6Ty såsom en övergiven kvinna i hjärtesorg kallades du av HERREN.
Sin ungdomsbrud, vill någon förskjuta henne?
säger din Gud.

7Ett litet ögonblick övergav jag dig,
men i stor barmhärtighet vill jag åter församla dig. Jes 54:6-7

Det finnes även Guds barn, som, trots Andens maning att helga sina liv åt Herren, gått egna vägar och sålunda flytt undan Herrens ansikte men komma igen från lidandets djup med ångerfulla hjärtan. Stunden synes öde, och tårar skymma utsikten, då själen har kommit igen från sin »utländska resa», och en sjunkande värld ropar: »Stå upp, åkalla din Gud!» (Jon. 1.)

2”Stå upp och begiv dig till Nineve, den stora staden, och predika för den; ty deras ondska har kommit upp inför mitt ansikte.” Jon 1:2

Återigen fanns det många Elia kvar i öknen, klagande under ginsterbussen: »Tag mitt liv, jag är icke bättre än mina fäder». (1 Kon. 18.)

4Men själv gick han ut i öknen en dagsresa. Där satte han sig under en ginstbuske; och han önskade sig döden och sade: ”Det är nog; tag nu mitt liv, HERRE, ty jag är icke förmer än mina fäder.” 1 Kon 19:4

Att se sitt verk förfelat, sedan det har stått i full blomstring, är nedslående för en Guds man. Även på missionens område kan det bli en öken.

Min älskade! Om Herren tager dig avsidet i en bråd tid, eller han för dig genom någon mörk dal, där din själ gripes av utsäglig ångest, anse ej den tid förfelad, som åtgår till din fostran i den ensliga öknen, som Herren valt för dig. Om du ej kan förstå hans vägar, tro på hans nådefulla avsikter, och följ Andens dragande emot öknen. Att du ej kan förstå Herrens vägar, bör vara en tröst för dig, då »Herrens vägar äro så mycket högre än dina vägar, som himmelen är högre än jorden.» (Jes. 55:9.)

9Nej, så mycket som himmelen är högre än jorden, så mycket äro ock mina vägar högre än edra vägar och mina tankar högre än edra tankar. Jes 55:9

Dina beräkningar äro ett barns tankar, hans eviga uppsåt är en konungs tankar, en älskande faders väl genomtänkta plan. »Vänd åter till den Allsmäktige !»

Är du sårad av törnehäcken, ropa till Gud! Låt muren lyfta din blick mot höjden. När du ej kan gå framåt, gör dessa hinder till själens himlastege, och stig uppåt. Vad du än kan förlora, och hur än blomman vissnar här, är himmelen där ovan lika hög, och det finns en väg beredd av Gud till ett liv utan misräkningar för dem som lyda Guds Ande.

2:o. Molnskyn höjer sig. Det är med våra sorger såsom med molnen, vilka uppstiga på himmelen: på avstånd synas de svarta, men svävande över oss äro de knappast grå. En artist målade en tavla. Dag efter dag satt han med penseln över duken; men då tavlan var färdig, såg man bara ett moln. Vad kunde artistens mening vara med molnet? Vid närmare påseende kunde man urskilja ett och annat föremål i detsamma. Åskådarnas ansikten lyste av glädje och överraskning, och allt högre steg deras beundran, ju längre de dröjde inför denna konstens triumf. Molnet var en sky av änglar. Så är det ock med dina sorger, de äro en sky av änglar.

Guds nåd är inmängd i allt. Den som har blivit förrådd av sina egna och sårad i sina vänners hus, skördar välsignelse genom sin Ahitofel. Kasta din börda på Herren; han skall uppehålla dig, och han skall aldrig tillstädja, att den rättfärdige vacklar. (Ps. 55.)

¹⁹Han förlossar min själ och skaffar henne ro, så att de icke komma vid mig; ty de äro många, som stå mig emot. Ps 55:19

Smärtsamma förluster bliva glädjens fullhet, sjukdomen kroppens hälsa, ensamheten blir själens Patmos, där evighetens värld fyller den öde stranden med hoppets änglar. Lidandets mörker skall driva din själ närmare Gud, nattens allvarliga tystnad gör själens flykt på himlastegen så mycket mera majestätisk. Akors dal blir hoppets port, då Isarel vänder om till sin Gud. (Hos. 2:15.)

¹⁵Därefter skall jag
giva henne tillbaka hennes vingårdar
och göra Akors dal
till en hoppets port.
Då skall hon sjunga
såsom i sin ungdoms dagar,
och såsom på den dag då hon drog upp
ur Egyptens land. Hos 2:15

Sorgliga minnen uppväckas genom åsynen av ett stenrös, varunder
någon Akan ligger begravnen (Jos. 7:26),

²⁶Och de uppkastade över honom ett stort stenröse, som finnes kvar ännu i dag; och så vände
sig HERREN ifrån sin vredes glöd. Därav fick det stället namnet Akors dal, såsom det heter
ännu i dag. Jos 7:26

men våra misstag bliva utgångspunkter för nya heliga beslut.

Såsom läraren under min skoltid brukade ställa upp en gammal nätt
ordtabell i fönstret, då han såg, att den yttre världen skingrade vår
uppmärksamhet, så faller Herren ned gardiner för våra utsikter, på det
att vi må höra hans röst. Hans kärlek är så brinnande, att han hellre
slår av ett ben på sina får, än han ser dem rusa i bråddjupet. »Och det
är bättre att ingå i livet halt än att hava båda fötterna och kastas till
helvetets eld.» (Mark. 9.)

⁴³Om nu din hand är dig till förförelse, så hugg av den. Det är bättre för dig att ingå i livet lytt,
än att hava båda händerna i behåll och komma till Gehenna, till den eld som icke utsläcket.
Mark 9:43

Och löpa vi ej fara att förlora våra själar, men tjusas av världen eller
intagas av framgångar i missionsarbetet, ställer han upp den
gamla nötta ordtabellen, görande vårt liv enformigt, på det att vi må
glädjas i honom allena och lära av Mästaren.

Lidande Guds barn! Knorra ej, då han för dig förbi Elims källor ut i
den brännheta öknen, där du måste leva av dagens manna och söka
skydd i skuggan av hans eld- och molnstod.

»Och de bröto upp från Mara och kommo till Elim; och i Elim funnos tolv vattenkällor och
sjuttio palmträd, och de lägrade sig där. 4 Mos 33:9

Detta är vägen till ditt Kanaan, och medveten om att Israels klippa,

⁴Och alla drucko de samma andliga dryck — de drucko nämligen ur en andlig klippa, som åtföljde dem, och den klippan var Kristus. 1 Kor 10:4

följer dig, må du aldrig låta vilddjurens rytande avskräcka dig; utan vila som barn vid hans hjärta, högtidligen bekännande vid varje steg framåt: »Jag tror på den helige Ande!» Kasta dig, så tung du är, på den, som sade: »kom!» och stöd dig emot hans egen försäkran: »Jag vill visa dig.» (Apg. 7:3; 1 Mos. 12:1.)

³och sade till honom: 'Gå ut ur ditt land och från din släkt, och drag till det land som jag skall visa dig.' Apg 7:3

¹Och HERREN sade till Abram: "Gå ut ur ditt land och från din släkt och från din faders hus, bort till det land som jag skall visa dig. 1 Mos 12:1

Så länge vi bära adamsnaturen, synes öknen vara mer tjänlig för odling av barnatro och gemenskap med Gud än glädjens paradys. Ty likasom örnen genomborras av jägarens kula, medan han njuter av havet nedanför sitt höga näste, så har många kristen tagit skada till sin själ under medgångens dagar.

Tiden härefter är kort. Snart kommer himmelfärden. Luta dig under sorgens tider mot vännen, som aldrig sviker. Ingen annan än Jesus kan tillfredsställa dig. Gemenskapen med Guds Son är långt mer än hela världens behag. Jesus är allt, och allt är intet utan honom. Ett öppet öra för hans röst, ett nära umgänge med honom gör din ensamma väg till ett av himmelens frid omstrålat triumftåg. Vilket högt och heligt sällskap hade icke en John Bunyan under sin tolvåriga vistelse i den mörka fängelsehålan i Bedford genom de tankar, som finnas bevarade åt oss i »Kristens resa»! Vilken förlust det skulle ha varit för Guds församling, om icke Johannes fått nedskryva sin uppenbarelse i ensliga stunder på ön Patmos!

Min dyre vän! Hav tröst! Du skall få dina vingårdar igen. Molnet är en sky av änglar. I denna sorgens öken har jag sett många ensam själ gråta sig till sömns vid någon sten, där ingen vän torkade tåren. Men drömmen vart full av änglar, och själen uppvaknade genomträngd av Guds närvaro och stod upp för att helga sig åt Herren. Din arma själ, ditt sargade hjärta skall finna ro i hans förbund. Du har ej kommit till

denna öken av sorg och missräkningar för att dö (2 Mos. 16),

⁴Då sade HERREN till Mose: ”Se, jag vill låta bröd från himmelen regna åt eder. Och folket skall gå ut och samla för var dag så mycket som behöves. Så skall jag sätta dem på prov, för att se om de vilja vandra efter min lag eller icke. 2 Mos 16:4

utan för att höra till dess du är såsom förklarad (2 Mos. 34:29; 16:10)

²⁹När sedan Mose steg ned från Sinai berg, och på vägen ned från berget hade vittnesbördets två tavlor med sig, visste han icke att hans ansiktes hy hade blivit strålande därav att han hade talat med honom. 2 Mos 34:29

¹⁰När sedan Aron talade till Israels barns hela menighet, vände de sig mot öknen, och se, då visade sig HERRENS härlighet i molnskyn. 2 Mos 16:10

och en tvivlande värld ser ditt ansikte likasom en ängels (Apg. 6:15).

¹⁵Då nu alla som sutto i Rådet fäste sina ögon på honom, syntes dem hans ansikte vara såsom en ängels ansikte. Apg 6:15

Där skall »jag tala — hon sjunga. Hos. 2.

¹⁵Därefter skall jag
giva henne tillbaka hennes vingårdar
och göra Akors dal
till en hoppets port.
Då skall hon sjunga
såsom i sin ungdoms dagar,
och såsom på den dag då hon drog upp
ur Egyptens land. Hos 2:15